



REPUBLIKA E SHQIPËRISË
KOMISIONERI PËR MBROJTJEN NGA DISKRIMINIMI

Nr. 1810/1 Prot.

Tiranë, më 24.12.2025

V E N D I M

Nr. 306, Datë 24/ 12 / 2025

Mbështetur në nenin 32, pika 1, germa a), të ligjit nr. 10 221, datë 04.02.2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”¹, i ndryshuar, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi mori në shqyrtim ankesën nr.307 Regj., datë 05.12.2025, me palë ankuese z. D. D., kundër Drejtorisë së Ndihmës Juridike Falas, në të cilën pretendoni diskriminim për shkak të “gjendjes ekonomike”, “bindjes politike” dhe “çdo shkak tjetër”.

Pas shqyrtimit fillestar të ankesës së mësipërme, Komisioneri²,

K O N S T A T O I:

I. Pretendimet sipas subjektit ankues.

Referuar ankesës së depozituar pranë Komisionerit, ankuesi parashtroi se: “Më datë 28.01.25, vajta me dokumentacionin e plotësuar, do të thotë formularin e aplikimit për përfitimin e ndihmës juridike dytësore, formularin e vetëdeklarimit për të ardhurat dhe pasuritë për përfitimin e ndihmës juridike parësore dhe dytësore, formularin e aplikimit për përjashtimin nga pagimi i tarifave dhe shpenzimeve gjyqësore, si dhe dokumentacionin provues (bashkangjitur), që përfshin: ID, certifikatën familjare, vërtetim pozitiv, negativ, vërtetim tatimpagues, vërtetim për automjetet e mia, vërtetim punëkërkuar (vërtetim studenti dhe vërtetim nga shkolla e avokatisë që po ndjek njëkohësisht). Ky dokumentacion kërkohet në bazë të formularëve të lëshuar nga Ministria e Drejtësisë.

Më datë 28.01.25 vajta pranë Ministrisë së Drejtësisë për të dorëzuar formularët e sipërpërmendur. Ndërkohë, në portë më thanë se duhet të dorëzoja kallëzimin që kisha bërë pranë AMP lidhur me rastin. Unë i thashë se po më diskriminojnë dhe se po shkelin Kushtetutën, neni 18, që thotë se të gjithë janë të barabartë para ligjit. Askush nuk mund të diskriminohet

¹ Në vijim do t'i referohemi me shkurtesën LMD.

² Në vijim do t'i referohemi me shkurtesën KMD.

padrejtësisht për shkaqe apo bindje politike, arsimore apo besime që ka. Këto kallëzime pranë AMP-së nuk parashikohen në formularët e Ministrisë së Drejtësisë për ndihmën juridike dytësore. Unë kërkoja të trajtohesha në bazë të ligjit dhe formularëve të ndihmës juridike dytësore, të plotësuar sipas rregullave. Por juristja refuzoi të më shërbente.

Unë i thashë se për këtë arsye kërkoja një avokat nga ndihma juridike që të merrej pikërisht me çështjet juridike, për të përpiluar dokumentat dhe për të ndërmarrë veprimet që përmenda, si kallzim tek AMP, SPAK apo kudo që avokati e sheh të arsyeshme. Ju nuk mund të më detyroni si qytetar të plotësoj dokumenta që nuk i kërkon qytetarëve të tjerë, pasi kjo përbën diskriminim.

Lidhur me këtë rast, më thanë se mund të ankohem tek Komisioneri kundër diskriminimit. Gjithsesi, vajta dhe bëra ankesë pranë AMP-së, pasi kisha diskutuar më parë në verë dhe punonjësi i AMP-së më kishte këshilluar të bëja një ankesë për shqyrtim. E solla edhe këtë dokumentacion.

Vajta tek Ministria e Drejtësisë dhe përsëri u diskriminova; nuk verifikuan dokumentacionin që kisha plotësuar sipas kërkesave të juristëve të ndihmës juridike. Ndërkohë, i thashë se kisha bërë ankesën pranë AMP-së dhe e solla dokumentin. Por tani duam përgjigjen e AMP-së. Përgjigjen AMP do ta kthejë pasi të ketë përfunduar hetimet, nuk varet nga unë, dhe për këtë kam biseduar në korrik me punonjësin e AMP-së.

Pastaj, dokumentat ekstra që po kërkonin nuk parashikohen në formularët standard të ndihmës juridike. Këto dokumenta nuk ju duhen për të verifikuar dhe për të aprovuar formularin e ndihmës juridike. Në mënyrë të vazhdueshme kërkonin përgjigjen e AMP-së; AMP-ja të ka kthyer përgjigje, atë kërkojmë dhe duam të na e dorëzoni. Shkaku tjetër i diskriminimit ishte korrupsioni. Unë i kam plotësuar të gjitha dokumentat sipas formularëve të Ministrisë së Drejtësisë dhe të ndihmës juridike, por po më shkelin të drejtat, po diskriminohem dhe po refuzojnë të më shërbejnë..”

Në përfundim, ankuesi kërkon nga Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi, të hetojë rastin, të vendosë sanksionet e duhura dhe të sigurohet që unë të trajtohem në mënyrë të barabartë, siç parashikon ligji për ndihmën juridike, pasi në bazë të dokumentacionit që kam plotësuar dhe dorëzuar, përfitoj avokatin nga ndihma juridike.

Procedurat e ndjekura nga Komisioneri

Pas kryerjes së verifikimit paraprak të ankesës dhe akteve bashkëlidhur saj, KMD gjykoi se kjo ankesë duhej plotësuar me informacion vijues. Për këtë arsye, Komisioneri iu drejtua ankuesit me shkresën nr.1706/1 prot., datë 10.12.2025, ku kërkohet informacioni i mëposhtëm:

- Informacion dhe dokumentacion shtesë në mbështetje të pretendimit për diskriminim për shkak të *gjendjes ekonomike dhe bindjeve politike*, duke sqaruar natyrën e këtyre bindjeve, mënyrën se si i mbartni dhe i keni demonstruar ato, si dhe lidhjen e tyre me situatën e përshkruar, të gjitha të dokumentuara me fakte dhe prova konkrete
- Shpjegime më të hollësishme në lidhje me shkakun “*çdo shkak tjetër*”, të pretenduar për diskriminim, duke përcaktuar qartë cila është karakteristika, apo veçantia që ju e mbartni

dhe që prezumohet të ketë ndikuar në kryerjen e sjelljes diskriminuese. Ky informacion duhet të shoqërohet me fakte dhe prova konkrete që vërtetojnë se ju e mbartni këtë shkak të pretenduar.

- Përveç përshkrimit të shkaqeve, është e nevojshme të sqarohet në mënyrë të qartë se si këto shkaqe kanë ndikuar drejtpërdrejtë në trajtimin që ju konsideroni diskriminues. Ju lutemi të përshkruani lidhjen midis rrethanave të paraqitura dhe pasojave konkrete që keni përjetuar për shkak të tij.
- Informacion nëse i jeni drejtuar Drejtorisë së Ndihmës Juridike Falas apo Ministrisë së Drejtësisë me ndonjë ankesë lidhur me pretendimet tuaja. Nëse po, ju lutemi të paraqisni kopje të ankesës së paraqitur dhe çdo përgjigje të marrë nga institucionet, si dhe çdo dokumentacion tjetër përkatës.
- Çdo informacion ose dokumentacion tjetër shtesë që ju do e gjykoni të nevojshëm në mbështetje të ankesës tuaj.

Me shkresën nr. 1702/2 prot., datë 15.12.2025, pranë Komisionerit është administruar informacion i dërguar nga ankuesi, i cili ka dhënë dhe shpjeguar të njëjtin informacion, si dhe arsyet dhe shkaqet që kishte paraqitur në ankesë. Megjithatë, ankuesi nuk ka bashkëngjitur asnjë dokumentacion që të shërbejë si provë për të mbështetur pretendimet e tij.

Mbështetur në sa më sipër, Komisioneri vlerëson se:

Neni 33, pika 7/1 e LMD, ka parashikuar se: *“Në rastet kur pala ankuese paraqet fakte mbi të cilat bazon pretendimin për sjelljen diskriminuese dhe në bazë të të cilave mund të prezumohet se ka pasur diskriminim, pala tjetër, kundër së cilës është paraqitur ankesa, detyrohet të provojë se faktet nuk përbëjnë diskriminim”.*

Në aspektin procedural, si fillim pala ankuese duhet të provojë se, i vetmi shpjegim i arsyeshëm për trajtimin e diferencuar është shkak i mbrojtur nga diskriminimi dhe në kushtet kur arrihet ky nivel provueshmërie barra e provës për të provuar të kundërtën, që veprimet nuk përbëjnë diskriminim i bie palës tjetër.

Sa më sipër, pala ankuese duhet të paraqesë fakte dhe prova që mbështesin pretendimin e tij për diskriminim. Në këtë rast, ankuesi nuk ka paraqitur prova të mjaftueshme për të mbështetur pretendimin e tij për diskriminim, dhe sipas përgjigjes të administruar, pranë Komisionerit me shkresën nr. 1702/2 prot., datë 15.12.2025, ka dhënë dhe shpjeguar të njëjtin informacion si në ankesën e tij, por që nuk ka dërguar asnjë dokumentacion në cilësinë e provave.

Vetëm pasi pala ankuese të paraqesë fakte dhe prova të mjaftueshme, barra e provës kalon tek pala e paditur, e cila duhet të provojë se veprimet e tij nuk përbëjnë diskriminim. Kjo është një detyrim ligjor i palës tjetër, që duhet të vërtetojë se trajtimi i ankuesit nuk ka qenë diskriminues, duke ofruar prova dhe argumente që mbështesin legjitimitetin e veprimeve të saj.

Nga shqyrtimi paraprak i ankesës dhe bazuar në nenin 33, pika 4, germa “b” të ligjit nr. 10221/2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, të ndryshuar, ku parashikohet se: *“4. Ankesa nuk pranohet*

nëse:ç)nuk ka informacion të mjaftueshëm për të bërë të mundur një hetim;”. Komisioneri vlerëson se ankesa nuk duhet të pranohet pasi është e papajtueshme me dispozitat e këtij ligji, bazuar në arsyetimin vijues:

Parimi i barazisë para ligjit dhe i mosdiskriminimit, sanksionohet nga Kushtetuta në nenin 18, si një parim i përgjithshëm që përshkon të gjitha të drejtat dhe liritë themelore të njeriut, prandaj ai duhet të gjejë shprehjen e tij në të gjithë legjislacionin shqiptar si dhe të zbatohet nga të gjithë, si nga institucionet edhe nga individët. Gjykata Kushtetuese në disa vendime të saj ka interpretuar nenin 18 të Kushtetutës, si dhe ka theksuar se parimi i barazisë synon që të gjithë të jenë të barabartë në ligj dhe përpara ligjit, jo vetëm në të drejtat themelore të parashikuara në Kushtetutë por edhe në të drejtat e parashikuara nga ligjet e tjera në fuqi. Gjykata është shprehur se: “Barazia në ligj dhe para ligjit nuk do të thotë që të ketë zgjidhje të njëlllojta për individë ose kategori personash që janë në kushte objektivisht të ndryshme. Barazia përpara ligjit dhe në ligj presupozon barazinë e individëve që janë në kushte të barabarta”, si dhe “ Vetëm në raste përjashtimore dhe për shkaqe të arsyeshme dhe objektive mund të përligjet trajtimi i ndryshëm i kategorive të caktuara që përfitojnë nga kjo e drejtë” (shih vendimet nr.39, datë 16.10.2007, nr. 4 datë 12.02.2010, të Gjykatës Kushtetuese).

Neni 14 i Konventës Evropiane për Drejtat e Njeriut (KEDNJ), ndalon diskriminimin në gëzimin e të drejtave dhe lirive të përcaktuara në të, ndërkohë që Protokolli 12-të i KEDNJ-së, i cili është ratifikuar nga Shqipëria, ndalon diskriminimin në lidhje me “gëzimin e çdo të drejte të parashtruar nga ligji” dhe kështu ofron mbrojtje më të madhe se sa neni 14, i cili lidhet vetëm me të drejtat e garantuara nga KEDNJ-ja. Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut (GJEDNJ), në mënyrë të vazhdueshme ka interpretuar se “diskriminimi” do të thotë që të trajtosh ndryshe pa një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, persona të cilët ndodhen në situata të ngjashme dhe diferenca në trajtim, nuk bazohet në ndonjë justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, domethënë, se trajtimi i diferencuar nuk ndjek një qëllim legjitim dhe nuk ekziston një marrëdhënie e arsyeshme të proporcionalitetit ndërmjet mjeteve të përdorura dhe qëllimit që synohet të realizohet. Sipas GJEDNJ, e drejta për të mos u diskriminuar e garantuar nga KEDNJ, gjithashtu cenohet kur pa një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm shtetet dështojnë që të trajtojnë ndryshe personat situata e të cilëve objektivisht e ndryshme.

Bazuar në nenin 3, pika 1, të Ligjit nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, diskriminimi përcaktohet si : “çdo dallim, përjashtim, kufizim apo preferencë, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji, që ka si qëllim apo pasojë pengesën apo bërjen e pamundur të ushtrimit në të njëjtën mënyrë me të tjerët, të të drejtave e lirive themelore të njohura me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, me aktet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, si dhe me ligjet në fuqi.”

Në Kreun II, të LMD parashikohet mbrojtje e posaçme nga diskriminimi në fushën e punësimit. Konkretisht, neni 12/1/c, i LMD, ku parashikohet se : “Ndalohet diskriminimi i personit në lidhje me të drejtën e tij për punësim. Diskriminimi përfshin çdo dallim, kufizim ose përjashtim që bazohet në shkaqet e përmendura në nenin 1 të këtij ligji dhe që, ndër të tjera, ka lidhje me: ...c)

trajtimin e punëmarrësve në vendin e punës, duke përfshirë trajtimin e tyre gjatë vendosjes ose ndryshimit të kushteve të punës, shpërblimin, përfitimet dhe mjedisin e punës, trajtimin lidhur me trajnimet profesionale ose gjatë procesit disiplinor apo lidhur me pushimin nga puna ose zgjidhjen e kontratës së punës”, ndalon diskriminimin që mund t’i bëhet punëmarrësit jo vetëm në lidhje me momentin e pushimit nga puna apo zgjidhjes së kontratës së punës, por edhe trajtimin diskriminues gjatë marrëdhënies së punës në të gjitha elementët e kësaj marrëdhënie.

Në thelb të diskriminimit, është trajtimi i diferencuar dhe më pak i favorshëm, i shfaqur qoftë në formën e *dallimit, kufizimit, përjashtimit ose preferencës* dhe që ka për bazë një nga shkaqet e mbrojtura nga ligji. Pra, jo çdo diferencë në trajtim apo trajtim më pak i favorshëm gëzon mbrojtje nga ligji. Mbrojtja nga diskriminimi sipas ligjit garantohet vetëm për ato diferenca në trajtim apo trajtime më pak të favorshme që kanë për bazë një nga shkaqet e mbrojtura. Në mungesë të një shkakut të mbrojtur, jo çdo diferencë në trajtim apo trajtim i pafavorshëm konsiderohet diskriminim sipas ligjit. Gjithashtu, jo çdo diferencë në trajtim është diskriminim, por vetëm ato që nuk kanë një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm. Pra, nëse për diferencën në trajtim konstatohet se ka një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, atëherë trajtimi ndryshe është i përligjur dhe nuk është i ndaluar nga ligji.

Si rregull, *në lidhje me shkakun e pretenduar të diskriminimit*, pala ankuese duhet të provojë *në radhë të parë* se, shkakun i pretenduar është një shkak që gëzon mbrojtje sipas ligjit, dhe *në radhë të dytë* duhet të provojë ekzistencën e tij. E njëjta qasje gjen zbatim edhe kur pretendohet se diskriminimi ka ndodhur për më shumë se një shkak. Megjithatë, vetëm identifikimi i një ose më shumë shkaqeve, të cilat mbrohen në mënyrë të shprehur nga ligji, nuk është e mjaftueshme për të ngritur një pretendim për diskriminim. Personi i cili pretendon se është diskriminuar për një ose më shumë se një, nga shkaqet e mbrojtura, duhet të provojë ekzistencën e shkakut/shkaqeve të pretenduara të diskriminimit dhe të parashtojë fakte nga të cilat mund të prezumohet se ka një diferencë në trajtim dhe se kjo diferencë në trajtim pretendohet se ka si bazë shkakun ose shkaqet e mbrojtur/a.

Pala ankues pretendon diskriminim nga ana e Drejtorisë së Ndihmës Juridike Falas. Ankuesi deklaron se është paraqitur për të marrë shërbimet e këtij institucioni, por kërkesa e tij është refuzuar. Ai bën të ditur se disponon të gjithë dokumentacionin e kërkuar në formularin e aplikimit, sipas udhëzimeve përkatëse.

Ndërkohë, nga ana e ankuesit nuk është vënë në dispozicion asnjë dokumentacion apo praktikë lidhur me refuzimin nga institucioni për arsyet e pretenduara, dhe nuk ka asnjë komunikim zyrtar që të tregojë se ka ndodhur një refuzim për këtë arsye. Ky informacion është esencial për procesin e shqyrtimit të ankesës pa një dokumentim të tillë, është e pamundur të vlerësohet nëse refuzimi i pretenduar është i justifikuar apo jo, si dhe të shqyrtohen shkaqet dhe rrethanat që kanë çuar në këtë veprim.

Ankuesi pretendon se shkakun i diskriminimit është bindja politike dhe gjendja ekonomike, pra arsyeja për trajtimin e padrejtë dhe të pafavorshëm, të cilit ai pretendon se i është nënshtruar nga

ana e Drejtorisë së Ndihmës Juridike Falas për dhënien e shërbimit të ndihmës juridike. Në rastin konkret, ankuesi e lidh këtë trajtim me bindjen politike dhe gjendjen ekonomike të tij, por nuk ka paraqitur asnjë dokument që të vërtetojë bindjen politike ose gjendjen ekonomike, dhe nuk ka shpjeguar se si këto shkaqe lidhen me pretendimin e tij për diskriminim.

Gjithashtu ankuesi pretendon se një shkak tjetër i diskriminimit është *çdo shkak tjetër*, por nga informacioni i përcjellë nga subjekti ankues në rastin në fjalë nuk ka paraqitur asnjë dokument apo provë, për të vërtetuar se diskriminimi i pretenduar ka ndodhur si pasojë e ndonjë karakteristike individuale specifike.

Neni 1, i LMD, liston disa shkaqe, kjo listë është e hapur, ilustruese, fakt ky që rezulton nga përfshirja në këtë listë e shprehjes *“për çdo shkak tjetër”*. Thënë kjo, nuk presupozon se, termi *“çdo shkak tjetër”* përbën një shkak në vetvete. Rregullimi i bërë nga neni 1, i LMD-së nëpërmjet termit *“çdo shkak tjetër”* mundëson mbrojtjen nga diskriminimi për shkaqe të tjera, përveç shkaqeve të listuara shprehimisht në këtë dispozitë të ligjit, por duke identifikuar *“shkakun”* i cili pretendohet se gëzon mbrojtje në kuadër të termit *“çdo shkak tjetër”*. Rezulton se, për të patur një pretendim për diskriminim, duhet domosdoshmërisht që të identifikohet një shkak, i cili në bazë të ligjit është i ndaluar ose i mbrojtur.

Sa më sipër, Komisioneri vlerëson se, pretendimi i ankuesit se është diskriminuar për shkak të *“për çdo shkak tjetër”* pa identifikuar asnjë shkak konkret, i cili më pas të vlerësohej nga ana e Komisionerit nëse përbën ose jo një shkak që gëzon mbrojtje, nuk përbën një pretendim për diskriminim, sipas parashikimeve të LMD-së, dhe për rrjedhojë ankesa e paraqitur është e papajtueshme me dispozitat e LMD.

Ankuesi ka mbështetur pretendimet e tij kryesisht në deklaratat verbale, pa paraqitur argumente të qarta dhe prova konkrete që mund të vërtetojnë si shkaqet e pretenduara kanë ndikuar në trajtimin e tij të padrejtë dhe të pafavorshëm nga ana e Drejtorisë së Ndihmës Juridike Falas. Ai nuk ka dorëzuar asnjë dokumentacion mbështetës që të provojë që i mbart këto shkaqe, si dhe lidhjen e drejtpërdrejtë të këtyre shkaqeve me trajtimin e tij për diskriminim.

Në përfundim të shqyrtimit paraprak të ankesës, bazuar në nenin 33, pika 4, germa “ç”, të ligjit nr.10221, datë 04.02.2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, të ndryshuar, Komisioneri arrin në përfundimin se, ankesa e paraqitur nga pala ankuese z. D. D., kundër Drejtorisë së Ndihmës Juridike Fala, nuk mund të pranohet, pasi nuk ka informacion të mjaftueshëm për të bërë të mundur hetimin dhe për rrjedhojë nuk mund t’i nënshtrohet procedurave të mëtejshme të parashikuara në ligj për shqyrtimin e saj.

PËR KËTO ARSYE:

Mbështetur në nenin 7, pika 3, nenin 20, pika 1, germa “a”, nenin 21, pika 1, nenin 32, pika 1, germa a), nenin 33, pika 4, germa “ç” të ligjit nr. 10 221, datë 04.02.2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, i ndryshuar,

Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

V E N D O S I :

1. Mospranimin e ankesës nr.307, datë 05.12.2025, së z. D. D., pasi nuk plotësohen kriteret përkatëse të parashikuara nga ligji nr. 10221/2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, i ndryshuar.
2. Kundër këtij vendimi lejohet ankim në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, brenda 45 ditëve nga marrja dijeni.

KOMISIONERI

Robert GAJDA